

VECKOBLADET

2

UTGIVET AV VPK OCH KU I LUND

Utkommer fredagar

1986 12:e årg

Lösnummerpris 2:00

Fredagen den 24 januari

Beethoven — i Snogeröd

plats: Stationshuset i Snogeröd
tid: Mellan krigen

(Man hör en duns.)

— /skrämd röst/ Vad var det?

— /lugn, sävlig skånska/ Åh, det var bara Beethoven.

Med Beethoven avses här en gipsklump, som en gång föreställt den store tonsättaren. Ideliga dunsar i golvet, då hela huset skakar när tåget passerar, samt idoga barnhänder rengöring med rotborste, har fått den stores byst att se ut som något som med välvilja kan liknas vid sfinxen.

Barnets far, stinsen, spelade fiol och hans mamma piano. På söndagarna spelade till matineeerna i Hörby. På kvällarna för vännerna hemma i stationshuset i Snogeröd. Särskilt spelade s k Beethovenstycken, ett slags salongsstycken, vilka Beethoven själv nog inte kände till.

Vem är egentligen Beethoven? På en tavla ovan pianot, "Beethoven spelar", ses ett mörkt rum där en farbror mår illa, en tant ser ut som "spelar han ett stycke till så går jag", detta till en farbror som absolut inte kan gå hem. En annan tavla, en dansk, "Beethoven spiller for pigen" tolkas som Beethoven spiller på pigan.

Stinsen och hans vän konstnären tävlar var kväll, i väntan på sista godståget, om vem som kan måla bäst porträtt av Beethoven. Originalbilden sätts i biljettluckan, så det ser ut som om Beethoven står i väntsalen och vill köpa biljett. Med hjälp av ölkorkar staplar männen sedan ojemålningarna att torka i kassaskåpet. Där finns många.

Om mysteriet Beethoven (är det ändå inte ett redskap man hävar betor med under kampanjen?) och andra mysterier som kommer från den "stora världen" till den lilla i Snogeröd, handlar filmen "Beethoven i Snogeröd". Den är med och om konstnären Karl-Erik Olsson och hans barndomsminnen, och är filmad av Lennart Olsson vars fotografier nu visas på Konsthallen. Filmen (plus en till av samma gäng, "Folkbildaren"), visas alla dagar kl 15. Se den, det förhöjer livskänslan!

Maria Sundqvist

Pingstkyrkan nobbar kommunister

Pingstkyrkan i Lund släpper bara in valda delar av Radio Solidaritet i sin närradiostudio. Socialdemokraterna är rumsrena och sänder sedan länge därifrån, men de andra organisationerna i Radio Solidaritet — APK, VPK, KU Lunds Fredskommitté och Stödskommittén för Centralamerikas Folk — de får inte sända från kyrkans studio. "För de flesta av våra medlemmar skulle (det) strida mot församlingens syfte med närradiostudion att upplåta den för sändningar producerade av olika kommunistiska partiorganisationer", skriver Daniel Wörn för Filadelfiaförsamlingen (Pingstkyrkan) i ett svar på Radio Solidaritets förfrågan.

— Tydligare kan det inte sägas: Pingstkyrkan säger nej till kommunister, men inte bara det — även till en stor del av solidaritetsrörelsen i Lund. Och Lunds Fredskommitté och Stödskommittén är väl inte några partiorganisationer? säger Thomas Schlyter, som svarar för Vpks sändningar.

— Vi i Fredskommittén har stor respekt för det fredsarbete många kristna bedriver, och vi samarbetar utan problem med Fredsam, säger Nilla Bolding. Det finns också beröringspunkter mellan oss och de kristna — bl a pingstkyrkoförsamlingen i Trelleborg — när det gäller arbetet mot rasism. Man kan inte låta bli att undra om Filadelfiaförsamlingens syn på t ex Fredskommittén och Stödskommittén verkligen delas av de andra medlemmarna i ekumeniska Rådet, som ju också är med och driver närradiostudion. För att Fredskommittén skulle vara en "kommunistisk partiorganisation" är ju ett lika osant som okunnigt påstående.

— Närradion är långt ifrån någon allemansradio, så länge tillgången till en studio är helt beroende av välvilja från dem som äger dessa produktionsmedel. Det är hög tid för en kommunal studio som är öppen för alla organisationer, slutar Thomas.

Hur mycket kärvare för Lund?

Statsbudgeten innebär ju ökade kostnader för kommunerna genom minskade eller indragna bidrag. Drätselkontoret i Lund har påpassligt gjort en konsekvensutredning och finner att inkomstminskningen motsvarar en kommunal skattehöjning om 80–90 öre. Kommunstyrelsens ordförande, Gun Hellsvik, är bekymrad. Den borgerliga majoritetens mål är fortfarande att inte höja skatten, säger hon, men då måste vi förstås spara ännu hårdare.

Kommunerna klarar sej bra, säger däremot Feldt. Deras skattekraft ökar starkt. Och Dagens Nyheter menade i en ledare att staten borde ha dragit in ännu mer av kommunernas pengar.

Vad är sanning? VB kontakta- de Lars Järlås på kommunens drätselkontor.

Större inkomster, men . . .

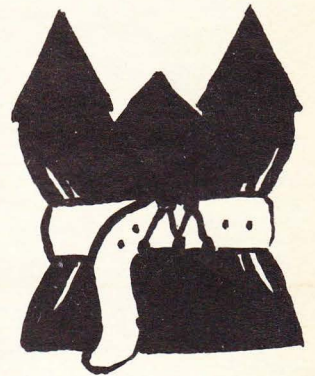
Visst ökar skatteunderlaget och skatteinkomsterna, säger Lars Järlås. Enligt kommunförbundets prognos, som brukar stämma rätt bra, blir ökningen 8.7 procent. Likviditetsmässigt är det värre pga ändrade utbetalningsregler. Många kommuner är överlikvida men det gäller numera inte Lund. Vi måste antagligen ta upp nya lån för att få pengar i kassan.

Och han tillägger att Lund tillhör de "rika" kommuner som inte får kompensation genom skatteutjämningen. Nu minskar visserligen rikedom och vi är på väg till kategorin bidragsberättigade kommuner, fast det är ju inte säkert att de nuvarande reglerna och gränserna består.

"Krismedvetande"

För vår del konstaterar vi lättat att det inte är så farligt som Gun Hellsvik vill ge intryck av. Och det är inte oväntat, hon har ropat om vargen förr utan att det var befogat. Det har visserligen sagts att hon inte följer med särskilt bra i lundaekonomin, men denna gång vet hon säkert precis vad hon gör. Hon är ute efter att sprida ett borgerligt "krismedvetande".

Med rimliga antaganden om inflation och kostnadsutveckling och nya politiska beslut får vi det till att Lunds finanser försämrats med ett belopp som skulle motsvara ett par extra skattetiöringar i höst.

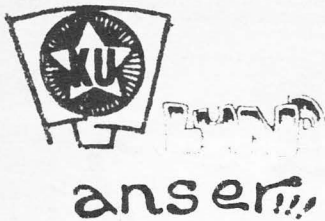
Det är inte bra. Men fortsatta nedskärningar vore förödande. Vi i vpk har fräscha ideer om nya kommunala utgifter när det gäller social omvårdnad, kultur och kollektivtrafik, ideer som vi hoppas kunna konkretisera bl a här i VB. Nog är vi i vpk medvetna om den kapitalistiska krisen, men vi ställer inte upp på borgarnas lösning.

Gr

VPK sänder i RADIO SOLIDARITET

fjärde måndagen i varje månad kl 17.30 - 18.00.

Vårens sändningar börjar nu på måndag den 27 januari, då vi bl a tar upp Kollektivtrafik — Privatbilism — en fråga om solidaritet. Länstrafiken granskas, liksom de nya projekten för en ohämmad privatbilism såsom Öresundsbron och Scan Link.

Skolmat

Klockan ringer, och 30 stressade elever reser sig skyndsamt och plockar snabbt ihop sina böcker. Klockan är bara 10.40 och de flesta åt väl sin frukost för inte så länge sedan och är inte speciellt hungriga.

Men nu är det lunchrast och alla trycker på för att komma fram så snabbt som möjligt, matsalen ligger ju några kvarter bort, så det gäller att skynda sig. Har jag nu det eländiga matkortet med mig, kan jag inte visa upp det så får jag ju ingen mat. Vad blir det idag förresten? Otur, det blir pannkakor som huvudrätt, inte mycket att stå sig på fram till halv fyra. Antagligen kommer en del att besöka någon hamburgerbar i stället.

Det här är en inte ovanlig situation i Lund idag, snarare tvärtom. Rätten till fri skolmat har på gymnasienivå urholkats från två håll. Dels så måste man betala 150 kr per termin, dels är den ofta så dålig att den inte innehåller den tredjedel av dagsbehovet som den ska, vilket leder till att eleverna ofta måste fylla på med att själva köpa mat. Detta är höjden av fräckhet och visar dessutom att matavgifterna endast har det syftet att indoktrinera folk att acceptera detta inför en fortsatt nedskärningspolitik. Matens kvalitet har ju knappast förbättrats sedan avgiften infördes.

En skola i Göteborgsområdet har uppgett att deras matkonto avsevärt minskat sedan de börjat med totalt decentraliserad matlagning och helt övergått från halvfabrikat till råvaror. Så borde det vara överallt, och det skulle ge ännu en motivering till att slopa matavgiften. Det är också viktigt att se till att skolmaten verkligen innehåller den tredjedel av dagsbehovet den ska och att göra maten aptitligare. Förutsättningarna för detta skulle öka vid decentraliserad matlagning.

Om man dessutom ansträngde sig lite extra från studierektorernas sida skulle folk inte behöva äta före elva, det borde det införas en bestämmelse om!

Hur man undgår att bli bortdribblad i nämnderna

Måndag den 3.2 håller kompolgruppen en kommunalpolitisk konferens. Den vänder sig i första hand till nya ledamöter i styrelser och nämnder men även andra är välkomna. Den omfattar två delar. Den första handlar om den kommunala budgeten och inledare blir någon från kommunens budgetberedning, eventuellt budgetchefen Lars Järlås. Kvällens andra ämne är hur man gör politik i sin nämnd. Dessutom lite taktik: hur man undgår att bli bortdribblad av borgarna på formella grunder, hur man använder protokollsanläggningar etc. Plats och klockslag: Vpk-lokalen kl 19.30.

South of the Border

Skåne och de skånska problemen är ju välkända ämnen här i spalterna och nu tycks också malmötidningarna ha nappat. Sydsvenskans ledare i söndags visade på ett övertygande sätt om än ofrivilligt vilken brain drain rikets tredje stad måste ha varit utsatt för. I ett rundabordssamtal i samma tidning kom topparna i provinsens näringsliv fram till att det viktigaste för Skånes framtid var att realisationsvinsten på aktier sänktes.

Heimat

Men visst finns det tecken till oro i nyhetsflödet. Ernst Herslow, ordförande i Cardo (eller Sockerbolaget som vi infödda skåningar säger), sätter sig upp mot självaste Volvo, Göran Herslow, chef för Kockums, hoppas på det bästa, medan Carl Herslow, stiftare och ledare för skånepartiet, fortsätter att häva in fångster i det grumliga vattnet. Som räddare utpekats Hans Cavalli-Björkman, den koleriske och fåfänge wallenbergshantlangaren. Om ni tycker att jag använder ett grovt språk är det inget mot vad bankdirektören själv kostar på sig mot sådana som stjal plats i rampluset ("den där Fayat eller vad fan han heter"). Jag skulle vilja avråda såväl Bertil Göransson som Göte Bernhardsson från att fästa förhoppningar vid sådana herrar. Kapitlet har inget fosterland, hette det förr, och naturligtvis långt mindre någon hembygd. Cavalli-Björkman är förresten från Jönköping och kunde gott ha stannat i någon villa med pool på Bymarken för att fullända sin solbränna i stället

för att försöka dupera hederliga landskronabor.

Nej, Skånes räddning ligger naturligtvis i socialistisk riktning. Bekämpa de gamla oligarkierna innan de har sålt ut allt, bryt kyrkans makt och kasta ut de feodala herrarna som äger och suger ut halva provinsen – låt oss börja tala om en jordreform som i Syditalien och Sydamerika. Låt oss börja samarbeta med danskarna – det behövs ingen bro för det – och kalla hem riksdagsmännen en period så de kan lära känna den nergångna provins de representerar.

Fattiga men lyckliga

I väntan på djupare reformer gäller det att dra sig fram och jag tror förtillfället att det bästa vi kan göra är att ta fasta på vår relativa efterblivenhet. Vi får börja odla en image där vi framstår som ineffektiva, eftersatta, kanske rentav lite dumma, men fyllda av savoir vivre och förmåga att skapa livskvalitet. Kom till Skåne om du vill äta riktigt fett fläsk, få snaps till frukosten och ta siesta på eftermiddagen! Våra kvinnors indolens matchas bara av deras otroliga sensualism och vi skånska män har hemma i Åstorp och Hemmesdynges fostrats till älskare vars like ej finnes norr om Barcelona, dvs om man bara kan få oss att titta upp från gröftaten. Vad är väl det konstlade nöjeslivet i stockholmstrakten mot en kärleksnatt på Hurva Gästgivaregård, följd av löksoppa i gryningen på Restaurang Rödbetan på Hallarna i Helsingborg? Vi i Skåne har rytmen i blodet och är praktiskt taget födda på scenen. Vår på så

sätt skapade goodwill kan vi sedan slå mynt av genom att stå vid smålandsgränsen och sälja ål och grisfötter i gelé åt förbipasserande bilister. I politiken har vi redan grundlagt ett rykte som svårberäkneliga och ohanterliga regionalister – internt i vpk brukar Lund användas som avskräckande exempel – och det ryktet bör vi fördjupa. Själv har jag börjat ta upp en del äldre dialektala vändningar från skårbytrakten som jag lärt av min mormor, och tänker vid alla kafferaster norr om Hässleholm bita huvudet av skam och lägga fyra bitar socker i kaffet.

I angeläget ärende

Internt i Skåne kan vi dock vara lika sura som vanligt och jag vänder mig nu till läsekretsen i ett angeläget ärende. Det gäller frågan om ett bra svar på dessa ständiga uppmaningar att "ha en bra dag". Jag menar naturligtvis inte uppriktiga önskingar – då kan det ju vara trevligt – utan om de kommersiellt motiverade rutinemässiga uppmaningar man får höra. Jag har redan ett förslag. Man säger "Tack, men jag tror att jag just bröt ett mellanfotsben på trottoaren här utanför", varpå man kraftigt haltande lämnar lokalen. Det är då viktigt att man håller så länge man är inom synhåll för att få full effekt. Men det måste finnas ännu bättre lösningar. Kan läsekretsen hjälpa mig? Skriv och berätta hur du svarar! Tillsammans skulle vi kunna bidra till ökad uppriktighet i vardagslivet.

Lucifer

Kungsgatan

En av egenheterna i Lund är att man så konsekvent givit små, obetydliga gator namn som är kända som stora gator i Stockholm. Narvavägen och Karlavägen är två små villagator i norra Lund. Minst är Stockholmsleden, en liten förlängning av Getingevägen som numera är helt borta från stadsingenjörskontorets kartor. Getingevägen i sin tur, en av de större gatorna i Lund, är döpt efter Getinge, några hus i backen ner mot Gårdstånga.

En av dessa små 'stockholmsgator' ligger dock mitt i staden. Det är Kungsgatan, en central men dock liten gata mellan Stortorget och Krafts Torg.

Gammal handelsgata

I tidernas begynnelse låg här den sk 'sillastenen' och fiskmarknaden, men sedan stenen av misstag forslats bort och Lars Jöns charketuributik blivit galleri, kom gatans betydelse som affärgata att minska radikalt. Under många år har här bara legat nämnda galleri, ett scouthus och en gnällig men unik graverare.

Under senare år har däremot Kungsgatan börjat leva upp till samma rykte som sin namne i Stockholm, en gata för ungdom, kultur och het puls.

Först var Café Ariman som gav en nyrenässans av en mellaneuropeisk kultur från Berlin, Budapest och Håkansson på Klostersgatan. Nu har Kungsgatan blivit vägläddande även vad gäller heminredning.

80-talets stilintresserade melanskikt som är trötta på tidigare års avslutade allmogemöbler har nu efter grön våg och postmodernism gått in för uppräskad 50-talstil, nymålad i avantgardistiska färger hos Hammar & Stenberg. För detta nya möbelmode som ni snart kommer att uppleva hos alla era vänner har nu Kungsgatan blivit ett centrum.

Men den lilla gatstumpen tycks vara i stadig tillväxt. Det senaste är en judisk restaurang, där lundapubliken mellan kaffeköp och möbelköp kommer att äta Kosher i fortsättningen. Hot Stuff!

pip

VI HADE RÄTT!

Ack hur länge vi sjöng och slagordade skanderade och demonstrerade om kapitalistlakej och hantlangare åt makten om löjliga likheten inför lagen – från vilken paragraf var den tagen? om ekonomiska intresselagar om ekonomin som styr och ger fyr närhelst den behagar Ja, vi sjöng vår sång en gång och våra halsar blev rent hesa vi fick utstå spott och nesa: Kommunisterna det var vad vi var såna har inget förstånd haft och inget har de kvar

Men nu gott folk maktens hantlangare och lakejer kan vi ropa ut igen vi kan göra det från Sved hovrätt vi kan göra det i ampert sällskap minsann med hovrättsrådet Brita Sundberg-Weitman

Karin Lentz

Inför ett nytt vänsteruppsving

Detta är en artikel med många utgångspunkter. En är Braudels teori om långa ekonomiska konjunkturen. En är Lars-Arne Norborgs fråga i Sydsvenskan nyligen: Kan vi egentligen lära av historien? En tredje är Sven Björnssons bisarra inlägg i VB nr 41/85: "Den uppväxande generationen . . . har sagt att jag tillsammans med andra dåligt klädda likasinnade skulle stå i ett hörn på torget och spela fel på ostämnda instrument." Slutligen har vi vpks förestående årsmöte.

För att komprimera frågeställningen: Vi är antagligen i början av en vänstervåg. Vad gör vi med den, kamrater?

Men det var alltså med den nyss avlidne franske historikern Fernand Braudel jag skulle börja. Jag har som översättare levt rätt länge med hans ideer.

Ekonomi och ideologi

Som handlar om ekonomi och inte om ideologi. Ibland går konjunkturen upp och ibland går den ner och Braudel vet egentligen inte varför. Men själva rörelsen är ett faktum och nog märker folk skillnaden mellan uppgång och nedgång. Uppgångsperioderna, som 1500-talet, är ofta stormiga men högkonjunkturen läker sårerna.

Som marxistiskt troende borde man ha en teori om hur ekonomisk och ideologisk konjunktur hänger samman, men jag har ingen. Men jag vet att de ideologiska konjunkturerna finns för jag har upplevt dem. Jag minns att många av våra grannar var kommunister på fyrtitalet, de kompakta kalla-krigsstämningarna i läroverket på femtitalet, det långa härliga vänsteruppsvinget från cirka 1963 till sensommaren 1980 (se VBs jubileumsnummer) och de senaste årens högervindar som har känts in på skinnet.

Nu känns det annorlunda igen. Har varit med förr och vet hur vänstervågen brukar kännas.

Orsak eller reflex

Tecknen är många, t ex högerns valnederlag. Viktigast är rapporterna från (de progressiva bland) gymnasielärarna: jo, det är annorlunda i år, skränhögern märks inte så mycket nu, det finns vänsterelever i alla klasser, jag talar inte för så döva öron längre.

Braudels prisrörelser brukade starta i Sevillas hamn. På sextitalet var det lätt att peka ut Vietnam och Paris som epicentra. Var, för att inte tala om varför, börjar dagens vänsteruppsving?

Jag vet inte. Marxismens kris finns där ännu, och den nya generationen har knappast några "positiva" exempel att utgå från, som Kina och Vietnam var på sextitalet eller Sovjet för en tidigare vänstergeneration. Fast eftersom så mycket annat i ungdomskulturen kommer från USA kan man misstänka att något slags impuls kommer från den vitala nordamerikanska universitetsmarxismen.

Klart är emellertid att det kommer utifrån. Sextonhundratalets rågriser i Silvåkra hade samband med silvnoteringarna på Amsterdams börs och dagens intellektuella och politiska stämningar fortplantar sig snabbt över jorden. Naturligtvis finns det lokala förskjutningar och anomalier. Den förra vänstervågen var t ex

ovanligt stark och seglivad just i Lund, helt enkelt därför att vänstern hade arbetat bra och hårt här. Men huvudrörelsen, grundkonjunkturen är global.

Kanske har de ekonomiska fasybena inte alltid någon yttre orsak, antyder Braudel. Kanske finns det på samma sätt en egen-svängning i den ideologiska klangkroppen. Det blir vänster ett slag därför att det börjar bli tätt med höger. Är det ett sådant fenomen vi har just nu bör man misstänka att detta vänsteruppsving blir både svagare och kortvarigare än det förra.

Den banala ungdomen

Men nu börjar jag visst sväva ut. Jag ska nöja mej med att konstatera eller förutsätta ett vänsteruppsving. En viss uppfattning om hur det yttrar sej borde man kunna få av att se på det förra.

En första notering är då att nya uppsving i huvudsak bärs upp av nya människor, av unga. Det var till stor del tjugoåringar som agerade i det tidiga sextitalets antiatombombs- och sydafrikarörelse. Många äldre radikaler vitaliserades på sextitalet och anslöt sej till de unga, men de var i minoritet och det var inte bland dem som kraften fanns. Det var inte nytändning utan nyrekrytering som skapade den vägen. (Dagens uppsvingsgeneration är ännu yngre om man får döma efter de tonåringar som sitter och röker i vpks kök mest varje kväll.)

För det andra är de nyas radikalism trubbig och outvecklad. Just nu engagerar de sej i frågor om rasism och fascism som vi äldre upplever som självklara och banala. Om ett par år upptäcker de kanske Lenin och Trotskij och drar den valsen en gång till.

För det tredje kommer de nya att uppfinna sina egna organisations- och arbetsformer. Det gjorde vi. Vi införde stormöten och husockupationer och gav ny fart åt gatudemonstrationerna. Vi lämnade socialdemokratien (som av lång tradition hade varit ram för den dominerande lundaradikalismen) och vi bildade en massa smågrupper. För att inte tala om alla nya tidningar.

Stelnad kvarleva

För det fjärde hade vi vår geografiska bas på universitetet eller rättare sagt Akademiska Föreningen, i dess kafé, salar och sammanträdesrum. Många äldre försökte intala oss, och ibland trodde vi på det, att det egentligen var en studentfacklig intresskamp vi förde. Men i grunden var det de stora ideologiska frågorna som drev på. De fackliga intressena engage-

rade inte många och de kommunala ska vi bara inte tala om. Nu är inte AF vad det var och många av de nya radikalerna är som sagt gymnasister (eller ännu spädare), men det är ändå omöjligt att tänka sej ett vänsteruppsving i Lund som inte till stor del utspelar sej på universitetet.

För det femte hade vi det svårt med den äldre generationen av radikaler och de kommer de nya säkert också att få. Och vi la väl inte ner så mycket möda på att förstå dem. "Den uppväxande generationen tycks betrakta oss som vi en gång betraktade de sk gräsossarna, en stelnad kvarleva från den tid som inte längre är och därför fiender till själva livet", skrev Sven B.

Delvis handlar det naturligtvis om en biologisk naturlag. Och nog är det påtagligt hur snabbt och hårt stora delar av sextitalsgenerationen har stelnat, hur de som nyss talade om självkritik och rotation har röven fastlimmad vid riksdags- eller fullmäktigebänken.

Erik Nilsson

Men det behöver ju inte vara så. Vi kan ta exempel av Erik Nilsson, den okrönte ledaren för vpk Lund som dog för drygt ett år sen. Han förmådde att överbrygga den generations- och utbildningsmässiga klyftan till sextitalets lundaradikaler. Han bemötte oss med intresse, respekt och humor. I gengäld accepterade vi honom som kamrat och lärare - lärare och förebilder är varje ny generation i skriande behov av.

Man kan i Sven Björnssons text läsa in en kritik av vpks stela retorik, föräldrade radikalism och fantasilöshet. Visst. Den nya generationen kommer inte att vara nådig mot vpk om vi inte bättrar oss. Erik Nilsson var visst nog att inse vpks begränsningar. Han var på sin tid med i Socialistiska Förbundet som ville omvandla vpk till ett SF-parti av dansk typ. Det gick ju inte så bra - men hade det gått så hade kanske vi, liksom Socialistisk Folkeparti, nu haft sympatierna från en femtedel av väljarna. Det skulle ha smakat fågel! Nu har vi kanske en chans till, när vpk ska byta program och Evert Leijon från höger och

Jörn Svensson från vänster ifrågasätter den svenska arbetarrörelsens traditionella uppdelning. Mätte vi försöka ta den!

Denna öppenhet ska vi naturligtvis utveckla från den plats som historien och tillfälligheterna har satt oss på, i vpk eller på blåsorkesterns trumpetarbänk. För övrigt ska vi försvara vårt utseende och våra uttrycksformer - det är löjligt med hatt och det är väl för helvete ingen konst att spela rent på en synth!

Inför årsmötet

Här i Lund blev vpk i sällsynt hög grad - under sjuttitalet - ett fokus och en samlingsplats för sextitalsradikalismen. Fortfarande är vi den politiska radikalismens tunga och centrala institution här i stan. Så här i början av det nya uppsvinget är det därför viktigt att vi inser vissa ting och handlar därefter, t ex i beslutet på det förestående årsmötet:

1. Under ett uppsving handlar det om allmänna principer, ideologi och teori. Låt oss läsa, studera och diskutera, inte minst i samband med program- och kongressdebatten. Och låt oss skapa de materiella ramarna för studierna och diskussionerna. cirklar, föreläsningar, ett nytt bokkafé.

2. Det handlar också om agitation och manifestationer, men på ett språk som är tidens. Låt oss köpa fler megafoner och en screenpress men framför allt organisera nya verksamheter och utveckla vår kultursyn. Det är t ex påfallande hur svag och anonym vpks kommunal kulturpolitik på det hela taget har varit.

3. Men det är inte en bättre kommunalpolitik som ska rädda oss. "Ingen sund person under 25 intresserar sej för kommunalpolitik", har Sten Henriksson sagt. Det var visserligen innan Bodil Pettersson kom in i fullmäktige, men till åtti procent har han rätt. Den kommunalpolitiska fasen inleds först när den ideologiska konjunkturvägen börjar plana ut.

Sen återstår att se om åttitalsradikalerna vill skriva i VB. Att de kan skriva fantasirikt och uttrycksfullt vet den som har sett klottret på vpks och KUs gemensamma toalett.

Gunnar Sandin

FEST PÅ GÅNG

Vpk Lund har årsfest lördag den 8 februari. Klockslag är inte fastställda än utan meddelas senare, men lokalen är spikad: det centralt belägna Fakiren. Detaljerna i programmet meddelas också först om någon vecka. Klart är dock att blåsorkestern, ni vet, kommer att belysa förhållandet mellan musik och politik med utgångspunkt från den rysk-sovjetiska utvecklingen.

Tidigare på dagen håller vpk f ö årsmöte i samma lokal med början kl 10.

Bredgatan 28, 222 21 Lund. Tel 046/12 74 95 (onsd efter kl 18.00)
Postgiro 17 459-9. Prenumeration 90:-/år
Sättning och lay-out: VB-red på acupress, Lund.
Tryck: acupress, Lund. Ansvarig utgivare: Monica Bondesson.
Eftertryck av text tillåtes om källan anges. Bilder är upphovsman-
nens egendom. Red förbehåller sig rätten att korta insändare. För
obeställt material ansvaras ej.

Har du flyttat?

Skicka hela adressdelen med din gamla adress till Veckobladet,
Bredgatan 28, 222 21 Lund. Min nya adress är:

Adress:

Postnummer: Postadress:

F förrädaren Arvidsson m fl

VB har redan förut berättat om de ambitiösa programdiskussioner som vpk Lund vill föra i vår. Nästa kongress ska ju anta ett nytt parti-program. Ska VI Lenin kastas ut?

Men även andra viktiga frågor kommer att behandlas. Inledarna, bland vilka man märker förre vpk-aren Håkan Arvidsson, är alla kvalificerade.

Påminnelser och uppgift om lokal kommer fortlöpande i VB. Här har vi ämnen, inledare och datum:

Onsdag 5.2: *Leninismen i Vpk.* Håkan Arvidsson & Lennart Berntson.

Torsdag 6.3. *Socialistiska alternativ till leninismen.* Tomas Petersson.

Måndag 17.3. *Vpk och patriarkatet.* Margot Bengtsson & Tora Friberg.

Torsdag 10.4. *Välfärdsstaten mellan reproduktion och repression.* Herman Schmid.

Tisdag 15.4. *En möjlig socialism - mellan plan och marknad.* Gunnar Persson.

Tisdag 6.5. *Imperialismen som kapitalismens och realsocialismens högsta stadium?* Gunnar Stensson.

Arkiv nr 31/32

Heinsohn/Steiger: Pengar, produktivitet och otrygghet under kapitalism och socialism

Anders Kjellberg: Facklig radikalism i Danmark

Sven E Olsson: Perry Anderson - en ny typ av västerländsk marxist?

Lösnummer 25.-, prenumeration (3 nr) 55.-

Nya böcker

Tommy Nilsson
Från kamratföreningar till facklig rörelse

De svenska tjänstemännens organisationsutveckling 1900-1980
98.-

Bengt Gesser

Utbildning. Jämlikhet. Arbetsdelning
125.-

C Wright Mills
Den sociologiska visionen
Med förord av Bengt Gesser
90.-

Göran Therborn
Nationernas ofärd
Arbetslösheten och den internationella krisen
80.-

Köp direkt från Arkiv! Mot inbetalning av lämpligt belopp på vårt postgiro 53 85 44-8 skickar vi böcker och tidskrifter portofritt. Prenumeranter på vår tidskrift får som vanligt 25 % rabatt på alla bokpriser.

KABELTEVE

Ack, nu har det snart gått tre månader sedan VBs glada tioårsjubileum.

Det innebär att det också har gått snart tre månader sedan insändaren "Gillar Vpk Lund kabel-TV?" Den där den insändande ställde frågan: "Vad tycker vpk Lund? Har partiet någon media-politik, lokalt?"

Det var en fråga ställd till kompolgruppen. Enskilda vpk-are (åtminstone jag) har visserligen uttryckt sin åsikt i frågan, men nu gällde det kommunalpolitikernas officiella.

Jag antar att kompol-gruppen sliter med frågan. Och att svar kommer för 20-årsjubileet.

Gunnar Sandin

ANIARA PÅ LILLA TEATERN

Som framgår av särskild notis har Lilla Teatern på fredag premiär för sin uppsättning av Harry Martinsons "Aniara". Dramatiseringen gjordes ursprungligen för Unga Klara av Per Lysander och Helge Skoog. Musiken är ny, skriven av kompositörerna Niklas Fredin från Malmö och Mattias Kumlien från Lund.

"Aniara är svår. Den enkla, yttre handlingen - utfärden, kursändringen, mimans död - bärs inte fram av någon huvudperson. Snarare får var och en i publiken välja ut sin egen huvudroll ur kollektivet på scenen."

Så står det i Lilla Teaterns pressrelease och det låter lovande. Lilla Teatern är som bekant en amatörteaterförening med ett stort antal självständiga grupper. Aniara har satts upp av en av de äldsta bland de nuvarande grupperna.

Juristjouren

När Juristjouren startade 1978 var verksamheten i sig någonting som skapade debatt: Juristjouren tog avstånd från juristkårens traditionella konservatism. Man förnekade att det skulle finnas behov av något särskilt juridiskt språk. Det finns ett speciellt språk men detta fjärrar juristen från klienten och ökar osäkerheten istället för att minska den.

Ett av Juristjourens främsta mål var att 'motverka de sociala skillnader som finns i vårt samhälle'. Detta skulle man göra genom att hjälpa människor att ta tillvara sina rättigheter gentemot 'myndigheter och privata makt-havare'. I detta låg dessutom en dold anklagelse mot den allmänna rättshjälpen: att den inte räckte till, att det fortfarande fanns människor som av ekonomiska eller sociala skäl inte kunde eller ville söka hjälp hos traditionell juridisk expertis. Juristjouren fick redan från början många klienter och senare undersökningar visade att den allmänna rättshjälpen var mycket otillräcklig. Den har sedermera urholkats ytterligare.

Men nu är det 1985 och Juristjouren har, liksom många andra alternativa verksamheter, hamnat i bakvatten. Debatten har tystnat och det blir allt svårare att nå ut i massmedia. Men Juristjouren finns kvar! Det sociala engagemanget består, även om den formella målsättningen ändrats något.

Nu vill vi via Veckobladet sprida information om vår existens och vi hoppas att informationen skall sprida sig som ringar på vattnet, i bostadsområden, på arbetsplatser och bland vänner.

Åtar oss nästan allt

Vi som driver Juristjouren har minst ett års juridiska studier bakom oss. Vi arbetar i grupp med de olika problem vi får hand om, detta för att kunna ge så korrekta råd som möjligt. Om vi trots allt inte är riktigt säkra kan vi konsultera lärare på juridiska institutionen. Vi åtar oss nästan allt. Du kan fråga oss om du har trassel med arbetsgivaren, polisen, om du vill ha förklaringar eller förtydliganden eller bara undrar vad som händer om ...

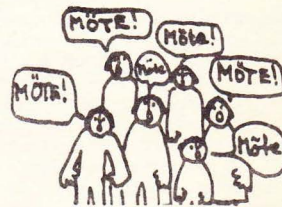
Dock hjälper vi inte till med skatteplanering eller penningplaceringar! Vår rådgivning är helt kostnadsfri.

Vi finns på Östra Vallgatan 9, tel 046-14 91 91, måndagar, onsdagar och torsdagar kl 18-20.

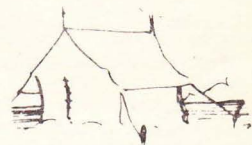
Välkomna!

"Har Rajiv Gandhi förnyat Indiens politik"?

Välkomna till freds- och solidaritetsutskottets möte på vpk-lokalen måndag 27.1 kl 19.30 då Göran Djurfelt från Sydasienskommittén talar över rubrikens ämne.

BLÅSORKESTERN. Sö 26.1 kl 19 rep på Palaestra av ryska programmet inför festen den 8.2.
MILJÖGRUPPEN. Sö 26.1 kl 19.30 möte hos Karin Svensson Smith, Lagerbrings väg 6 C.
VANDRINGSSEKTIONEN. Boka redan nu in datum för "Överlevnadsvandring på Österlen" den 1-2.3.

SKV. To 30.1. Skrivarverksstad med Karin Lentz. Biblioteket, cirkelrum 2, kl 19.
VPK IF. Träning lö 25.1 kl 16-18 på Lerbäckskolan.
LILLA TEATERN. Fre 24.1 kl 19.30 "Aniara" (premiär).

Kompol har extramöte lö 25.1 kl 9.30-17 på partilokalen. Ordinarie möte må 27.1 kl 19.30. Beredning av fullmäktige.

VECKOBLADET

Detta VB-nummer gjordes av Märten Dunér, Lars Nilsson och Gunnar Sandin.

Kontaktredaktör för nästa nummer är Märten Dunér, tel 139808.